

Polska Telefonia Cyfrowa Sp. z o.o.

Warszawa, dn. 22 września, 2006 r.

DN-4500/212/2006

Pani

Anna Streżyńska

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

ul. Kasprzaka 18/20

01-211 Warszawa

Odnośząc się do „*Stanowiska Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w sprawie zmiany stawek za usługi zakańczania połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej*” opublikowanego na stronie internetowej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, www.uke.gov.pl, w dniu 28 lipca 2006 r., Polska Telefonia Cyfrowa Sp. z o.o. przedstawia, swoje stanowisko, które było opracowywane równolegle z procesem ustalania opłat za zakańczanie połączeń w ruchomej publicznej sieci PTC. PTC uznała, iż wiarygodne odniesienie się do ww. stanowiska Prezesa UKE może nastąpić dopiero po zakończeniu prac związanych z wykonaniem nałożonych na PTC obowiązków.

Uwagi ogólne

Na wstępie PTC pragnie zaznaczyć, iż wskazane byłoby, aby Stanowisko zostało poddane konsultacjom środowiskowym z zainteresowanymi podmiotami z uwagi na znaczenie kwestii, które porusza. Zdaniem PTC dyskusja oraz przede wszystkim Stanowisko Regulatora na temat wysokości opłat za zakańczanie połączeń w ruchomej publicznej sieci telefonicznej powinny uwzględniać opinię zainteresowanych podmiotów oraz informację o kosztach w oparciu, o które PTC ustala opłaty za usługi zakańczania połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej, zgodnie z postanowieniami odpowiednich rozstrzygnięć Prezesa UKE.

W Stanowisku Prezes UKE stwierdził, iż w stosunku do PTC została wydana decyzja z dnia 17 lipca 2006 r., nr DRTD-SMP-6043-2/06 (16) (Decyzja) w zakresie wyznaczenia PTC jako przedsiębiorcy zajmującego znaczącą pozycję na rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych w sieci telefonicznej PTC zgodnym z obszarem sieci, w której następuje zakończenie połączenia.

W przedmiotowej decyzji Prezes UKE nałożył na PTC określone obowiązki regulacyjne w tym obowiązek, o którym mowa w przepisie art. 40 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.), zwanej dalej „Ustawą”.

Zgodnie z powyższym na PTC ciąży obowiązek ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty.

Jednocześnie Prezes UKE nałożył na PTC obowiązek, o którym mowa w przepisie art. 37 Ustawy, polegający na ogłaszaniu informacji w sprawach zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, dotyczących specyfikacji technicznych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, charakterystyki sieci, zasad i warunków świadczenia usług oraz korzystania z sieci, a także opłat, przy czym:

- zakres informacji poddanych publikacji obejmuje wszystkie informacje dotyczące specyfikacji technicznych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, charakterystyki sieci, zasad i warunków świadczenia usług oraz korzystania z sieci a także opłat, niezbędny do przygotowania przez zainteresowanych operatorów wniosku w sprawie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego,
- publikacja wskazanych powyżej informacji nastąpi w formie elektronicznej na oficjalnych stronach internetowych Polskiej Telefonii Cyfrowej Sp. z o.o., wyznaczonej w Decyzji jako przedsiębiorca zajmujący pozycję znaczącą, na rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych zgodnym z obszarem sieci operatora, w której następuje zakończenie połączenia,
- informacje należy ogłosić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia Decyzji; w przypadku zmiany zakresu bądź treści publikowanej informacji należy ją ogłosić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 1 tygodnia od dnia wprowadzenia zmiany.

W związku z powyższym PTC przystąpiła do wykonywania obowiązków, do których realizacji została zobowiązana na podstawie Decyzji.

Zgodnie z przepisami art. 40 Ustawy procedura ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego przedstawia się następująco.

Prezes UKE, może zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 25 ust. 4 Ustawy, w drodze decyzji, nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty.

Prezes UKE w decyzji z dnia 17 lipca nałożył na PTC obowiązek ustalania opłat w oparciu o ponoszone koszty.

W związku z powyższym PTC przystąpiła do wykonywania obowiązku, do którego realizacji została zobowiązana na podstawie Decyzji.

Zgodnie z postanowieniami Decyzji, PTC ma obowiązek ogłoszenia określonych w Decyzji informacji niezwłocznie, w tym dotyczących opłat, nie później jednak niż w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia Decyzji.

W związku z powyższym PTC pragnie poinformować, iż w najbliższych dniach zostaną ogłoszone informacje, o których mowa w Decyzji. Po ogłoszeniu informacji operatorzy będą mogli składać wnioski, zgodnie z informacjami ogłoszonymi przez PTC – w tym informacjami dotyczącymi opłat. Po złożeniu odpowiednich wniosków przez operatorów PTC przystąpi do procesu negocjowania odpowiednich umów w tym zakresie oraz będzie kontynuowała obecnie prowadzone negocjacje.

Jednocześnie, zgodnie z przepisem art. 40 ust. 2 Ustawy operator, na którego został nałożony obowiązek ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty przedstawia Prezesowi UKE uzasadnienie wysokości opłat ustalonych w oparciu o ponoszone koszty.

W celu oceny prawidłowości wysokości opłat stosowanych przez operatora, na którego został nałożony obowiązek ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty, Prezes UKE może uwzględnić wysokości opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych (art. 40 ust. 3 Ustawy).

Następnie w przypadku, gdy ocena prawidłowości wysokości opłat wykazała rozbieżności w stosunku do opłat stosowanych przez operatora, Prezes UKE może w drodze decyzji nałożyć obowiązek odpowiedniego dostosowania tych opłat. W decyzji określa się wysokość opłat albo ich maksymalny lub minimalny poziom, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez operatora, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji, zapewnienie maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, uwzględniając przy tym wysokość opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych (art. 40 ust. 4 Ustawy).

W związku z powyższym PTC w pierwszej kolejności pragnie odnieść się do treści Stanowiska, w zakresie dotyczącym procedury ustalania opłat, które w żadnym fragmencie nie uwzględnia procedury określonej na gruncie art. 40 Ustawy.

PTC, zgodnie z postanowieniami Decyzji, przystąpiła do wykonywania obowiązków w niej nałożonych, w tym obowiązku ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty.

Przepisy obowiązującego prawa tj. Ustawy oraz postanowienia Decyzji wprost powołują się na przepis art. 40 Ustawy, który jak zostało powyżej stwierdzone określa procedurę ustalania przez operatora oraz Prezesa UKE opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego.

W związku z tym nie jest jasne oraz wywołuje wątpliwości w oparciu, o jakie przepisy obowiązującego prawa i w ramach, jakiej procedury Prezes UKE przeprowadził analizę porównawczą (*ang. Benchmarking*) wysokości stawek świadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych w sieci ruchomej w Polsce i krajach członkowskich UE (*ang. Mobile Termination Ratek – MTR*). Analiza porównawcza Prezesa UKE została przeprowadzona przed wykonaniem obowiązków, które Prezes UKE nałożył na PTC w Decyzji.

Obowiązek, o którym mowa w art. 40 ust. 1 Ustawy, który został nałożony na PTC na gruncie postanowień Decyzji zakłada wprost ustalanie opłat w oparciu o ponoszone koszty. Obowiązek taki, co należy po raz kolejny podkreślić, został nałożony przez Prezesa UKE w Decyzji.

Tym samym Prezes UKE zobowiązał PTC do stosowania określonej procedury ustalania opłat w oparciu o ponoszone koszty. Jednocześnie Prezes UKE poprzez nałożenie na PTC obowiązku, o którym mowa w art. 40 Ustawy uznał, iż po ustaleniu opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty, operator przedstawi Prezesowi UKE uzasadnienie wysokości tych opłat.

W związku z tym, ze Stanowiska wynika, iż w ramach analizy porównawczej przeprowadzonej przez Prezesa UKE, nie zostały uwzględnione obowiązki regulacyjne PTC, które zostały nałożone na PTC w Decyzji - do przestrzegania procedury określonej na gruncie art. 40 Ustawy - oraz koszty ponoszone przez PTC.

Świadczą o tym, stwierdzenia zawarte w punkcie 4 Stanowiska „Metodologia i wyniki analizy” tj. „(...) Prezes UKE oczekuje obniżki stawek MTR w bieżącym półroczu 2006 r., w każdym z trzech okresów taryfikacyjnych, do poziomu średniej z 25 krajów Unii Europejskiej.”

Z powyższego zdania wynika, iż Prezes UKE oczekuje obniżki stawek niezależnie od wyników ustalenia opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty. Oznacza to, iż teoretycznie Prezes UKE może oczekiwać obniżki poniżej ponoszonych kosztów.

Jednocześnie zaznaczyć należy, iż jednym z argumentów Prezesa UKE jest niekorzystna pozycja Polski w rankingu europejskim pod względem wysokości stawek MTR. Wynika z tego, iż bez względu na ponoszone koszty stawki powinny zostać obniżone z uwagi na pozycję rankingową Polski, bez wzięcia pod uwagę ponoszonych kosztów.

W jednym z fragmentów Stanowiska Prezesa UKE stwierdzono również, iż „dążąc do zrównania stawek obowiązujących w Polsce do poziomu średniej stawki wynikającej z *Best Practice* oraz w rezultacie przyjętych założeń, Prezes UKE uznał za możliwą do zrealizowania obniżkę obecnie obowiązujących stawek MTR, o co najmniej 62,77% do 2007 roku.”

Wynika z tego, iż Prezes UKE określając w swoim Stanowisku wysokości stawek nie wziął pod uwagę kosztów ponoszonych przez operatorów i stwierdził, nie podając uzasadnienia uwzględniającego aspekty ekonomiczne, iż ww. obniżka jest możliwa.

Odnosząc się do metodologii, którą zastosował Prezes UKE, w związku z brzmieniem przepisów obowiązującego w tym zakresie prawa, należy stwierdzić, iż w Stanowisku Prezes UKE nie posłużył się pojęciem **metody uwzględniającej wysokość opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych**.

Jest to o tyle istotne, iż metoda zastosowana przez Prezesa UKE tj. tzw. analiza porównawcza (*ang. Benchmarking*), w ujęciu zaproponowanym przez Prezesa UKE, **nie uwzględnia metody, która została określona na gruncie Ustawy**.

Mianowicie, przepisy art. 40 ust. 3 i 4 Ustawy posługują się pojęciem **porównywalnych rynków konkurencyjnych**.

W związku z tym, Prezes UKE stosując metodę analizy porównawczej powinien uwzględnić porównywalność rynków oraz ich konkurencyjność. Prezes UKE powinien wyjaśnić, dlaczego wybrał kraje wskazane w Stanowisku oraz wskazać na porównywalność oraz konkurencyjność tych krajów względem Polski.

Jednocześnie w trakcie procedury określonej na gruncie art. 40 Ustawy w przypadku, gdy ocena prawidłowości wysokości opłat wykazała rozbieżności w stosunku do opłat stosowanych przez operatora, Prezes UKE może w drodze decyzji nałożyć obowiązek odpowiedniego dostosowania tych opłat.

Wydając taką decyzję Prezes UKE bierze pod uwagę:

- ponoszone przez operatora koszty;
- promocję efektywności;
- promocję zrównoważonej konkurencji;
- zapewnienie maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych

uwzględniając przy tym wysokość opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych.

Z powyższego wynika, iż w przypadku ewentualnej „korekty” opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego Prezes UKE powinien wziąć pod uwagę szereg czynników, które jak się wydaje nie zostały wzięte pod uwagę w Stanowisku z zachowaniem procedury określonej w art. 40 Ustawy. Ewentualna decyzja w tym zakresie powinna szczegółowo uzasadniać przyjęte przez Prezesa UKE założenia. Prezes UKE powinien mieć również na uwadze brzmienie ww. przepisu art. 40 ust. 4 Ustawy tj. Prezes UKE określając wysokość opłat lub określając ich maksymalny lub minimalny poziom powinien wziąć pod uwagę ww. cztery kryteria oraz uwzględnić przy tym wysokość opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych.

Jednocześnie należy stwierdzić, iż Prezes UKE stosując przepis art. 40 ust. 4 Ustawy nie może nie wziąć pod uwagę kosztów ponoszonych przez danego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego – brzmienie przepisu wyraźnie wskazuje, iż Prezes UKE bierze łącznie pod uwagę wszystkie kryteria wymienione w przepisie art. 40 ust. 4 Ustawy oraz uwzględnia wysokość opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych. Tym samym nie jest możliwe ustalanie opłat poniżej kosztów ponoszonych przez danego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.

Tymczasem w Stanowisku Prezes UKE posługuje się wyłącznie tzw. analizą porównawczą, czyli kryterium, które nie jest znane Ustawie.

Jednocześnie należy mieć na uwadze uwagi Komisji Europejskiej zaprezentowane w trakcie procedury notyfikacyjnej rynku 16 w stosunku do Polski.

W piśmie skierowanym do Prezesa UKE z dnia 29 maja 2006 r. w sprawie PL/2006/0379 – hurtowe zakańczanie połączeń głosowych w poszczególnych ruchomych sieciach telefonicznych w Polsce – uwagi KE przedstawione zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE, Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), Dz. WE L 108, 24.4.2002, str. 33. – Komisja Europejska w ramach uwag dotyczących kontroli cen stwierdziła co następuje.

„Komisja uważa, że zaproponowana przez Prezesa UKE regulacja cen nie jest dostatecznie sprecyzowana, aby efektywnie zapobiec zidentyfikowanym problemom. W szczególności, projekt decyzji nie wskazuje metody, na podstawie, której ma zostać wprowadzony obowiązek orientacji kosztowej. Komisja zachęca UKE do nałożenia obowiązku kalkulacji kosztów, oraz do rozważenia, czy model zorientowanych przyszłościowo długookresowych kosztów przyrostowych (ang.: FL LRIC) nie byłby najbardziej odpowiednim modelem kalkulacji kosztów (szczególnie z punktu widzenia taryf oraz potencjalnych nadmiernych kosztów i nieefektywności operatorów sieci ruchomych), a także do określenia takiego modelu w ostatecznie podjętej decyzji.

Jeśli kosztowa orientacja cen nastąpi dopiero po upływie pewnego czasu, opóźnienie nie może być nieracjonalnie długie. Ponadto, w takim przypadku Prezes UKE powinien przewidzieć, jak ceny za zakańczanie połączeń będą zmniejszane już w okresie przejściowym, tak, aby efektywnie zaradzić problemom zidentyfikowanym na rynku.

Jeśli Prezes UKE zdecyduje się na nałożenie podczas okresu przejściowego regulacji cen opartej na porównaniu z innymi krajami, powinien starannie wybrać obiektywne kryteria i uzasadnić powody, dla których uważa, że rynek(-nki) właściwy(-e) w tych krajach stanowią, na podstawie tych kryteriów, najbardziej odpowiednią podstawę porównawczą, biorąc pod uwagę różnice pomiędzy warunkami panującymi na rynku(-ach) właściwym(ych) w porównywanych państwach i na rynku krajowym. Ponadto, w obecnych warunkach świadczenia usług zakańczania połączeń w sieciach ruchomych tylko tam, gdzie ceny za te usługi zostały ustalone na podstawie stosownego modelu kalkulacji kosztów i właściwych danych rachunku kosztów, odzwierciedlając orientację kosztową, ceny takie mogą być uznane za stosowne do tego, aby służyć jako podstawa porównawcza.”

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż wybór krajów w Stanowisku został uzależniony od wysokości opłat tam obowiązujących a nie od kryterium porównywalności oraz konkurencyjności określonych rynków. Prezes UKE w Stanowisku, jak się wydaje, nie uzasadnił doboru krajów do analizy porównawczej, która co należy po raz kolejny podkreślić nie stanowi metody uwzględniającej wysokość opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych.

Jednocześnie należy stwierdzić, iż wszelkie określanie opłat w ramach kontroli cen podlega procedurze, o której mowa w art. 7 ust. 3 dyrektywy ramowej.

Należy również zwrócić uwagę, iż metoda „Best Practices” przyjęta przez Prezesa UKE do wyznaczenia poziomu docelowego stawek za zakończenie połączenia w sieci ruchomej jest odmienna od metodologii „Best Practices” przyjętej przez Komisję Europejską. Zgodnie z aneksem do Rekomendacji Komisji Europejskiej „Interconnection in a liberalised telecommunications market” z 15 listopada 1997 r. C(97)3148, metodologia „Best Practices” polega na wyznaczeniu przedziałów cenowych, w których powinna znaleźć się rekomendowana stawka. Sposób wyznaczenia tych przedziałów został dokładnie opisany w Rekomendacji Komisji Europejskiej. Prezes UKE z kolei posługując się metodą „Best Practices” stosuje średnią z 3 krajów UE, w których stawka za zakończenie połączenia jest najniższa. Takie podejście do metody „Best Practices” należy uznać za wątpliwe w porównaniu z praktyką w krajach UE oraz podejściem Komisji Europejskiej.

Ponadto porównywanie ze sobą stawek krajów UE, tylko dla jednego okresu taryfikacyjnego, bez uwzględnienia stawek, jakie występują w pozostałych okresach taryfikacyjnych należy uznać za wywołujące bardzo poważne wątpliwości. W poszczególnych krajach UE wysokość stawek może się różnić w poszczególnych okresach taryfikacyjnych, jak również same okresy taryfikacyjne mogą być przypisane do różnych okresów czasu. Aby uzyskać dane porównywalne, Prezes UKE powinien posługiwać się wartościami średnimi ważonymi wielkością ruchu. W tym zakresie należałoby przyjąć założenia, co do wielkości ruchu (matryca ruchu) w poszczególnych okresach taryfikacyjnych i na tej podstawie wyznaczyć średnią stawkę ważoną ruchem dla poszczególnych krajów.

Uwagi do pkt. 1 Stanowiska „Przesłanki analizy”

Punktem wyjścia w przyjętym przez Prezesa UKE Stanowisku jest podkreślenie znaczenia przyjętego przez Radę Ministrów dokumentu *Strategia Regulacyjna 2006 – 2007*, w którym zostały zdefiniowane cele regulacyjne m.in. wsparcie rozwoju gospodarczego i społecznego kraju oraz zapewnienie pełnego dostępu do podstawowych oraz zaawansowanych usług komórkowych dla całego społeczeństwa. Należy wyraźnie podkreślić, iż oba te cele nie zostaną osiągnięte bez przeprowadzenia przez przedsiębiorstwa telekomunikacyjne niezbędnych

inwestycji w infrastrukturę telekomunikacyjną, która posłuży do zwiększenia dostępności usług na obszarze całego kraju, jak również do zaoferowania użytkownikom zaawansowanych usług. Wsparcie rozwoju inwestycji w sektorze telekomunikacyjnym posłuży do stworzenia konkurencji między przedsiębiorstwami opartej na rozwoju alternatywnych infrastruktur telekomunikacyjnych wykorzystywanych do świadczenia podobnych usług telekomunikacyjnych.

Znaczenie roli inwestycji w rozwoju rynków telekomunikacyjnych jest wielokrotnie podkreślane w dokumentach UE, wystarczy wskazać na zapisy art. 8 pkt. 2 ppkt. c) Dyrektywy Ramowej UE, w którym został zdefiniowany cel prowadzenia polityki organów regulacyjnych, czyli dbanie o rozwój konkurencji *„c) wspierając efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury, oraz promując technologie innowacyjne;”*

Z punktu widzenia przedsiębiorstwa, każda decyzja inwestycyjna oparta jest na ocenie oczekiwanego zwrotu z inwestycji. Im bardziej pewne są zwroty z danej inwestycji, tym chętniej przedsiębiorstwa podejmują decyzje inwestycyjne. Oprócz czynników makroekonomicznych (dotyczących całej gospodarki narodowej) oraz czynników mikroekonomicznych (dotyczących przedsiębiorstwa) mających wpływ na decyzje inwestycyjne przedsiębiorstwa, kluczowe znaczenie, w przypadku rynków telekomunikacyjnych, mają decyzje organów regulacyjnych, w szczególności dotyczące cen usług świadczonych przez przedsiębiorcę zajmującego znaczącą pozycję rynkową w ramach dostępu telekomunikacyjnego. Radykalne decyzje regulacyjne, idące w kierunku drastycznych i szybkich obniżek cen, potrafią zachwiać sytuacją finansową danego przedsiębiorstwa, jak również mogą wpłynąć na wstrzymanie decyzji inwestycyjnych innych przedsiębiorstw działających na danym rynku. Brak decyzji inwestycyjnych mających na celu rozwój nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, ograniczenia we wprowadzaniu nowych usług telekomunikacyjnych, obniżenie opłacalności inwestycji nowych podmiotów wchodzących na rynek, to efekt decyzji regulacyjnych, które nie uwzględniają kluczowego elementu rozwoju gospodarczego, jakim są INWESTYCJE. W związku z tym, Prezes UKE przy podejmowaniu jakichkolwiek decyzji w zakresie dostępu telekomunikacyjnego powinien uwzględniać stan oraz w szczególności rozwój inwestycji przedsiębiorstw telekomunikacyjnych w przyszłości.

Uwagi do pkt 3 Stanowiska „Tendencje zmian stawek MTR w krajach UE”

Estonia

Prezes UKE w swoim stanowisku stwierdził, iż od lipca bieżącego roku w Estonii obowiązuje harmonogram redukcji stawek MTR.

Prezes UKE jako źródło informacji nt. Estonii podaje Komisję Europejską tj. sprawę Case EE/2006/0342: Voice call termination on individual mobile networks In Estonia, Bruksela, 6 marca 2006 r.

W związku z powyższym, z uwagi na treść pisma skierowanego w dniu 3 marca 2006 przez Komisję Europejską do regulatora rynku telekomunikacyjnego w Estonii (SIDEAMET), Case EE/2006/0342: Voice call termination on individual mobile networks In Estonia, należy stwierdzić, co następuje.

W pkt II.3 wystąpienia Komisji Europejskiej, na które powołuje się Prezes UKE nie stwierdzono, iż mechanizm zaproponowany przez Estonię jest mechanizmem obowiązującym. Pismo Komisji Europejskiej dotyczy notyfikacji Estońskiego organu regulacyjnego w sprawie rynku zakańczania połączeń w publicznej sieci telefonicznej.

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż na obowiązywanie jakichkolwiek regulacji dotyczących przedmiotowego rynku ma wpływ przede wszystkim wykonalność danej decyzji. W związku z tym należy stwierdzić, iż w dniu 8 maja 2006 r. Sąd Administracyjny w Tallinie zawiesił wykonalność decyzji dotyczących rynku 16 w zakresie wyznaczenia znaczącej pozycji rynkowej oraz nałożonych obowiązków regulacyjnych w stosunku do dwóch przedsiębiorców telekomunikacyjnych – Elisa oraz Tele2 (sygn.akt. Elisa No 3-06-768; Tele2 No 3-06-770). W związku z powyższym informacje zawarte w stanowisku Prezesa UKE dotyczące obowiązywania przedstawionych rozwiązań nie mają charakteru obowiązującego, co w istotnym stopniu wpływa na możliwość powoływania się na takie informacje.

Jednocześnie należy stwierdzić, iż powoływanie się na regulacje mające zastosowanie na rynku estońskim jest niewłaściwe z powodu zastosowania całkiem innej procedury kontroli opłat – stosowanej w ramach obowiązku regulacyjnego „*price control*”.

SIDEAMET w decyzji przedłożonej Komisji Europejskiej zdecydował się na określanie wysokości opłat poprzez średnie stawki MTR z trzech krajów o najniższych stawkach MTR. Tymczasem polski regulator zastosował odmienną procedurę zakładającą, zgodnie z treścią nałożonego obowiązku, ustalanie opłat opartą na ponoszonych kosztach.

Jednocześnie należy stwierdzić, iż w dokumencie, na który powołuje się Prezes UKE w swoim stanowisku wyraźnie wskazano na stronie 3 (przypis nr 7), iż SIDEAMET przeprowadził analizę kosztów i oszacował koszt zakończenia połączenia, który uwzględnia wskaźnik kosztu zaangażowanego kapitału (WACC).

W związku z powyższym nie jest właściwe, zdaniem PTC powoływanie się w przedmiotowym stanowisku na regulacje SIDEAMET, z uwagi na fakt, iż Prezes UKE nie dokonał weryfikacji kosztów ponoszonych w związku ze świadczeniem usługi zakańczania połączeń głosowych.

W stanowisku Prezesa UKE nie znajduje się również informacja, zamieszczona w piśmie KE, dotycząca relacji opłaty, do której dąży SIDEAMET, tj. 0,93 korony estońskiej, przy czym opłata oparta na kosztach (uwzględniająca wskaźnik kosztu zaangażowanego kapitału (WACC) została określona na poziomie 0,67 korony estońskiej. Opłata, do której dąży SIDEAMET, została skalkulowana z uwzględnieniem „marży” operatora w wysokości około 30% powyżej ponoszonych kosztów.

Z powyższego wynika, iż jakiegokolwiek plany SIDEAMET, zostały poprzedzone analizą kosztów ponoszonych przez operatorów.

Francja

W stanowisku Prezes UKE stwierdził, iż francuski organ regulacyjny ARCEP zapowiedział obniżkę stawek MTR ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2007. Jako źródło w stanowisku podano francuski organ regulacyjny ARCEP.

W związku z tym, zdaniem PTC, w stanowisku powinny zostać podane szczegółowe dane, podobnie jak w przypadku Estonii, z uwagi na fakt, iż z zaprezentowanych w Stanowisku Prezesa UKE danych wynika, iż obniżki nie miały charakteru stopniowego.

Zgodnie ze stanowiskiem ARCEP w przedmiotowej sprawie, należy w pierwszej kolejności stwierdzić, iż proces obniżania stawek za zakończenie połączenia został rozpoczęty we Francji na początku roku 2004, co oznacza, iż cały proces ma charakter długoterminowy, zakładający stopniowe obniżanie stawek za zakończenie połączenia.

W związku z powyższym w Stanowisku powinno znaleźć się stwierdzenie, iż ARCEP (ART) zapowiedział obniżkę stawek na początku roku 2004. Równoległe z procedurą obniżania opłat za zakończenie połączenia ARCEP (ART) w każdej fazie proponowanych obniżek przedstawiał projekt odpowiedniej decyzji regulacyjnej zarówno do publicznych konsultacji jak i notyfikował projekty odpowiednich decyzji regulacyjnych do Komisji Europejskiej.

Wszelkie korekty opłat proponowane przez ARECP były przedmiotem szerokich konsultacji oraz uwzględniały określone obowiązki kosztowe nakładane na operatorów sieci ruchomych. Proces obniżania opłat we Francji został przewidziany na 4 lata.

Uwagi szczegółowe

W Decyzji DRTD-SMP-6043-2/06 (16), która jest podstawą regulacji stawek, na str. 61 Prezes UKE stwierdza, iż „opłaty przekraczające poziom konkurencyjny powodują nieefektywny rozdział dóbr i kapitału i nie prowadzą do maksymalizacji dobrobytu społecznego”. Czy jednak niższe stawki za zakańczanie połączeń w sieciach ruchomych przełożą się na maksymalizację dobrobytu społecznego w sensie ekonomicznym?

Na redukcję stawek za zakańczanie połączeń w sieciach ruchomych należy patrzeć w szerszym kontekście. Występowanie podmiotu o znaczącej pozycji rynkowej na rynku świadczenia usług w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej ma ogromne znaczenie dla regulacji wysokości stawek za zakończenie połączenia w sieciach ruchomych.

- 1) Jeżeli MTR są obniżane a rynek usług detalicznych świadczonych w sieciach stacjonarnych jest niedoskonale konkurencyjny, wówczas redukcja MTR nie zostanie w całości przeniesiona na użytkowników. Najprawdopodobniej będziemy mieć do czynienia z sytuacją, iż **cena detaliczna za połączenia F2M spadnie o mniej niż redukcja MTR;**
- 2) Jeżeli MTR są obniżane a rynek usług detalicznych świadczonych w sieciach stacjonarnych jest niedoskonale konkurencyjny, wówczas redukcja MTR bez równoległej regulacji detalicznych połączeń F2M doprowadzi **do zwiększenia zysków operatorów sieci stacjonarnych;**
- 3) Jeżeli MTR są obniżane a rynek usług detalicznych świadczonych w sieciach stacjonarnych jest niedoskonale konkurencyjny, wówczas nawet redukcja do kosztu marginalnego nie doprowadzi do ekonomicznie efektywnego ustalenia cen za detaliczne połączenia F2M;
- 4) Jeżeli MTR i detaliczne ceny połączeń F2M są regulowane, wówczas ta regulacja musi być spójna, jeżeli ma przynieść korzyść użytkownikom końcowym.

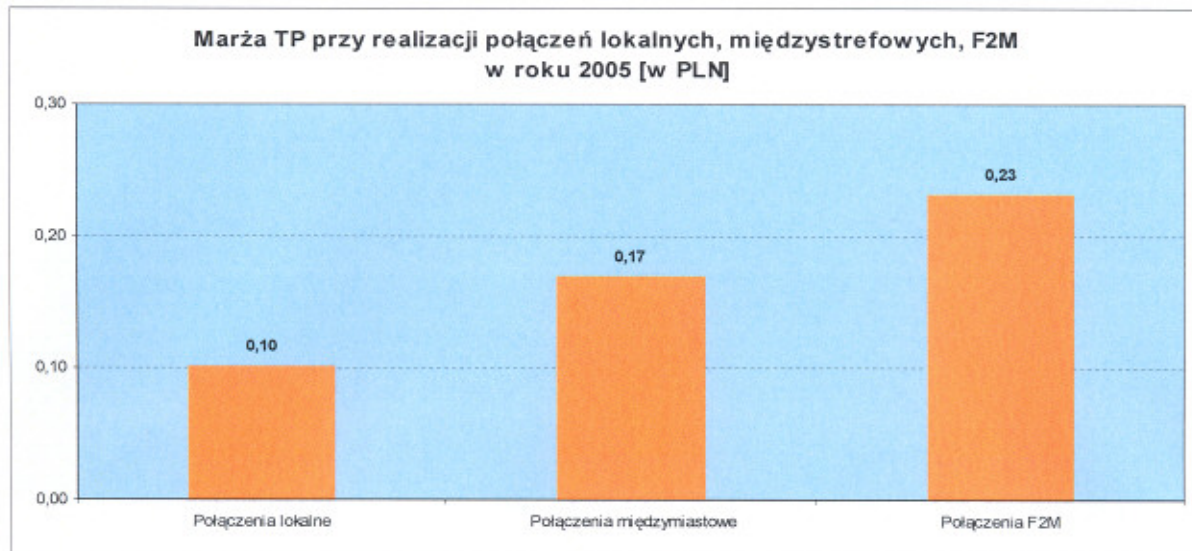
A zatem, bez uregulowania detalicznych połączeń F2M nie ma możliwości maksymalizacji dobrobytu społecznego. Nie można, bowiem powiedzieć, iż zmniejszenie kosztów operatora o znaczącej pozycji rynkowej na detalicznym rynku świadczenia usług połączeń w publicznej stacjonarnej sieci telefonicznej (w tym F2M) będzie optymalnym efektem prowadzonych przez Prezesa UKE regulacji i wyrazem jego walki z monopolem.

Aby obniżki stawek za zakańczanie połączeń w sieciach ruchomych zostały w pełni przeniesione na użytkowników, a nie na operatorów sieci stacjonarnych, ceny detaliczne za połączenia z sieci stacjonarnych do sieci ruchomych powinny ulec obniżce, o co najmniej wielkość odpowiadającą redukcji stawek za zakańczanie połączeń w sieciach ruchomych.

Do tego dochodzi także kwestia marż na połączeniach F2M, które w ocenie PTC są zbyt wysokie. Dlatego Prezes UKE powinien zająć stanowisko w kwestii obniżek przez operatorów stacjonarnych cen detalicznych za połączenia F2M i ewentualnej regulacji tego rynku w kontekście swoich zamierzeń na rynku zakańczania połączeń w publicznych ruchomych sieciach telefonicznych. W przeciwnym razie ich beneficjentami będą operatorzy sieci stacjonarnych, a nie użytkownicy końcowi. Trudno jednak uznać, że taki rozwój sytuacji będzie sprzyjać zapewnieniu „uczciwych warunków konkurowania operatorów komórkowych z operatorami stacjonarnymi” (str. 1 Stanowiska Prezesa UKE).

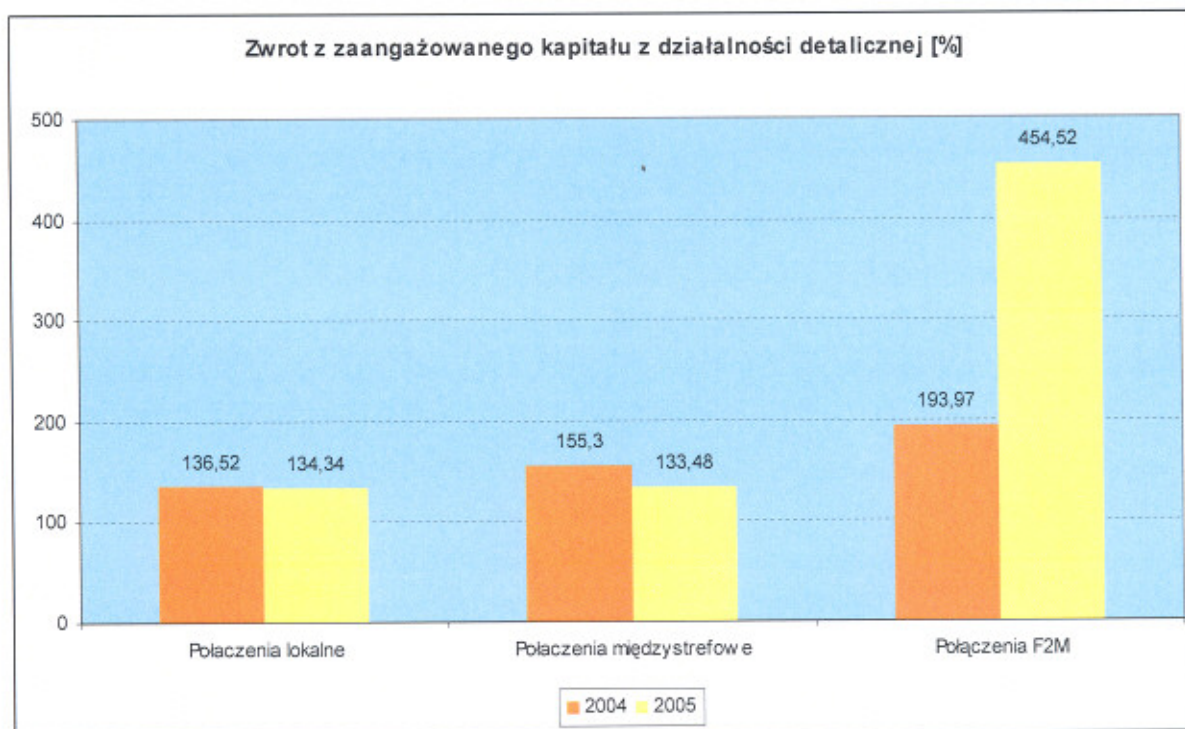
Dlatego należałoby przeprowadzić szczegółową analizę celem odpowiedzi na pytanie, czy zmiana MTR zgodnie ze stanowiskiem Prezesa UKE spowoduje wzrost konkurencji? Na jakim rynku? Czy zmiana ta spowoduje korzyść dla konsumentów?

Z szacunków przeprowadzonych przez PTC, wynika, iż marże w połączeniach F2M wciąż są wysokie i istnieje obszar do ich redukcji. Poniższy wykres prezentuje wysokość marż na połączenia lokalne, międzystrefowe oraz F2M realizowane przez TP w 2005 r.

Źródło: Sprawozdania z rachunkowości regulacyjnej TP za rok 2005

Nadmierna wysokość marż TP w realizacji poszczególnych połączeń widoczna jest również w uzyskiwanym zwrocie z zaangażowanego kapitału dla poszczególnych działalności detalicznych. W przypadku działalności regulowanej związanej z realizacją połączenia do sieci ruchomych wskaźnik zwrotu z zaangażowanego kapitału, jest największy.

Źródło: Sprawozdania z rachunkowości regulacyjnej TP za rok 2005

Zdaniem PTC, Prezes UKE już w tym momencie powinien podjąć działania zmierzające do obniżenia stawki detalicznych połączeń F2M o ok. 22 % zrównując marżę z tych połączeń z marżą połączeń lokalnych. W końcowym rezultacie, bazując na danych za rok 2005 można szacować, iż obniżka marż Połączeń F2M przyniesie oszczędności tylko dla użytkowników TP w wysokości ok. **260 mln PLN**.

Wątpliwości na ten temat ma sama Komisja Europejska, która na str. 30 Aneksu I Komunikatu Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów COM(2006)68 z 20 lutego 2006r. (dalej 11 Raport Implementacyjny) - na podstawie doświadczeń regulacyjnych w innych państwach członkowskich - stwierdza, iż „trudno ocenić czy spadek cen hurtowych został przeniesiony w całości na konsumentów”¹.

Na tej samej stronie dowiadujemy się, że we Włoszech Regulator zdecydował się na redukcję stawek dla operatorów posiadających SMP o 25%, a nie-SMP o 40%, jednakże „nie spowodowało to znaczącego spadku cen detalicznych dla konsumentów”².

¹ „It is still therefore difficult to assess whether declining wholesale prices are being passed on to consumers in full”

² “However, this did not result in significant decreases in retail prices for consumers”

Dlatego PTC wnosi o uzupełnienie stanowiska o zamiary Prezesa UKE odnośnie przełożenia proponowanych obniżek na konsumenta, tak by redukcja opłat na jednym rynku nie zniekształcała konkurencji na innym rynku.

Prezes UKE w swoim Stanowisku odchodzi od praktyki regulacyjnej rynku 16 w innych krajach członkowskich. Po pierwsze doświadczenia europejskie wskazują, iż Regulatorzy najpierw szacują (stosując różne metody kalkulacji) koszty, które określają poziom docelowy. Następnie ustalają ścieżkę dojścia do tego poziomu (odpowiadającego kosztom). Jak wcześniej już wskazała Spółka poziomem docelowym przyjętym przez Prezesa UKE nie są stawki zorientowane kosztowo. Trudno też określić, co zdaniem Prezesa jest poziomem docelowym. Poza tym stopień obniżek zastosowany przez Prezesa UKE jest wątpliwy w związku z praktyką regulacyjną w innych krajach europejskich. W ciągu niespełna półtora roku Prezes UKE zamierza obniżyć stawki o ok. 63%. Tego typu obniżka ma charakter drastyczny dla przedsiębiorstwa.

Przedstawiając tendencje zmian stawek MTR w krajach UE Prezes UKE podaje przykłady krajów takich jak Francja, Estonia, Holandia. Jakkolwiek zdaniem PTC nie są to przykłady najbardziej reprezentacyjne dla UE, to z pobieżnej analizy danych wynika jednak, że w żadnym z cytowanych krajów obniżki te nie przybrały takich rozmiarów jak planowane przez Prezesa UKE w Polsce. W pierwszym etapie regulacji roczna obniżka stawek w prezentowanych krajach wynosiła 16,13% (Holandia), 24,16% (średni spadek we Francji), 20,65% (Estonia) i dopiero z każdym rokiem nabiera/ła większego tempa. Takie podejście powoduje, że operatorzy mają czas by dostosowywać swoje stawki do poziomu kosztowego i w konsekwencji pozwala uniknąć negatywnych efektów związanych z ich natychmiastowym dostosowaniem do tego poziomu.

Kolejnym aspektem, do którego PTC chciałaby się odnieść jest sposób podejścia do 11 Raportu Implementacyjnego, z którego pochodzą dane źródłowe przyjęte do wyliczeń przez Prezesa UKE. W ocenie PTC Prezes UKE w swoim Stanowisku opiera się na danych z 11 Raportu Implementacyjnego, bez uwzględnienia zastrzeżeń podanych przez samego twórcę raportu tj. przez KE. Raport publikowany, co roku przez KE ma - zdaniem PTC - charakter głównie informacyjny. Dlatego przyjmując do porównań dane z niego pochodzące, należy kierować się szczególną ostrożnością. W związku z powyższym PTC nie może zgodzić się ze stwierdzeniem,

że „wskazane źródło daje gwarancję zastosowania wiarygodnych wartości oraz uniknięcia niespójności w doborze kryteriów i założeniach przyjętych do ustalania wysokości stawek MTR”, w przypadku, gdy dane z niego pochodzące interpretuje się z pominięciem zastrzeżeń w nich zawartych.

Już na samym początku sekcji w 3.2. FIXED TO MOBILE INTERCONNECTION RATES Aneksu II Raportu Implementacyjnego na str.30 KE przedstawia zastrzeżenia do danych przez siebie zaprezentowanych. I tak możemy się tam dowiedzieć, że w przypadku Finlandii mamy do czynienia ze stawką F2M, tylko, gdy połączenie jest wykonywane w drodze selekcji lub preselekcji. W pozostałych przypadkach lokalny operator określa lokalną stawkę sieciową a operator komórkowy określa detaliczną stawkę za korzystanie z sieci komórkowej, co zasadniczo wpływa na sytuację na rynku. Abonenci mają, bowiem świadomość, jaką stawkę pobierają od nich operatorzy sieci komórkowych. Następnie dowiadujemy się, że stawka ta jest stawką w szczycie za wyjątkiem Holandii, gdzie podana jest średnia stawka. Dane dotyczące Niemiec pochodzą zaś z Cullen International, a nie od Regulatora, a zatem ze źródła wtórnego.

Ponadto, nie wszystkie dane są zgodne ze stanem faktycznym, np. dane dla Wielkiej Brytanii nie dotyczą stawki w szczycie, a średniej stawki, jaka ma być stosowana przez operatorów tzw. TWA (Target Weighted Average)³. Operator ma możliwość wyboru, jak będzie się kształtować stawka „w szczycie” i „poza szczytem”, przy zachowaniu, że dobową stawką ważoną ruchem nie przekroczy powyższej wartości. Gdyby przyjąć stawki w szczycie, które dla poszczególnych operatorów w Wielkiej Brytanii kształtują się następująco: 9,37 Eurocentów - O2; 11,98 Eurocentów - T-Mobile; 11,18 Eurocentów - Orange oraz 12,50 Eurocentów - Vodafone, to średnia stawka w szczycie dla tego kraju kształtowałaby się na poziomie 11,25 Eurocentów.

Gdyby, więc Prezes UKE zastosował tą rzeczywistą wartość stawki w „szczycie” dla Wielkiej Brytanii, to tabela ze str. 5 Stanowiska przedstawiałaby się następująco:

³ Stanowisko Ofcom z 16 grudnia 2005 r.

Kraj	Średnia stawka MTR „w szczycie” Pon.-pt. od 8-18.00	Średnia stawka MTR z 5 krajów
Cypr	0,0216	0,0765
Finlandia	0,0733	
Szwecja	0,0859	
Wielka Brytania	0,1125	
Łotwa	0,0891	

Dodatkowo, gdybyśmy chcieli prześledzić jak opłaty te kształtowałyby się „poza szczytem”, to okazuje się, że za wyjątkiem Wielkiej Brytanii, we wziętych pod uwagę przez Prezesa UKE krajach nie jest różnicowana stawka MTR w zależności od pory dnia i rodzaju dnia (tj. dni robocze, weekendy i święta). Przedstawiają to poniższe tabele.

Kraj	Średnia stawka MTR „poza szczytem I” Pon. -pt. 18.00-8.00	Średnia stawka MTR z 5 krajów
Cypr	0,0216	0,0681
Finlandia	0,0733	
Szwecja	0,0859	
Wielka Brytania	0,0706	
Łotwa	0,0891	

Kraj	Średnia stawka MTR „poza szczytem II” Soboty, niedziele i święta	Średnia stawka MTR z 5 krajów o najniższych stawkach
Cypr	0,0216	0,0645
Finlandia	0,0733	
Szwecja	0,0859	
Wielka Brytania	0,0527	
Łotwa	0,0891	

Nawet gdyby założyć, że lista wybranych krajów uległaby zmianie (bo Wielka Brytania musiałaby przesunąć się na dalsze miejsce) to wówczas kolejnym krajem z najniższą stawką

MTR byłaby Litwa - 10,43 Eurocentów. Jest to stawka wyższa od przyjętej przez Prezesa UKE stawki 0,0878 Eurocenta dla Wielkiej Brytanii i średnia wówczas wyliczona przez Prezesa UKE byłaby wyższa. Dlatego w ocenie PTC przyjęcie stawki dla Wielkiej Brytanii z 11 Raportu Implementacyjnego zniekształciło wyniki uzyskane przez Prezesa UKE.

Nieprzekonywujący jest także argument UKE o średniorocznej obniżce MTR w krajach UE przyjęty na poziomie 13,62%. Po pierwsze Prezes UKE nie wyjaśnił jak dokonał tych obliczeń. Po drugie, wniosek o jego wysokości Prezes UKE wyciąga na podstawie zmiany dokonanej na przestrzeni 15 miesięcy (od lipca 2004 do października 2005), bo tak porównywane są stawki w 11 Raporcie Implementacyjnym, a nie kilku lat. Trudno, więc mówić o stawce średniorocznej. Ponadto, zgodnie z 11 Raportem Implementacyjnym na przestrzeni lat 2001-2005 MTR spadły w Europie o ok.40% (dla operatorów SMP), a zatem średnio o 10% (str.30) Aneksu I Raportu Implementacyjnego.

Należy także zauważyć, iż w prezentowanym przez Prezesa UKE okresie stawki w Polsce również spadły, a spadek ten przedstawia poniższa tabela.

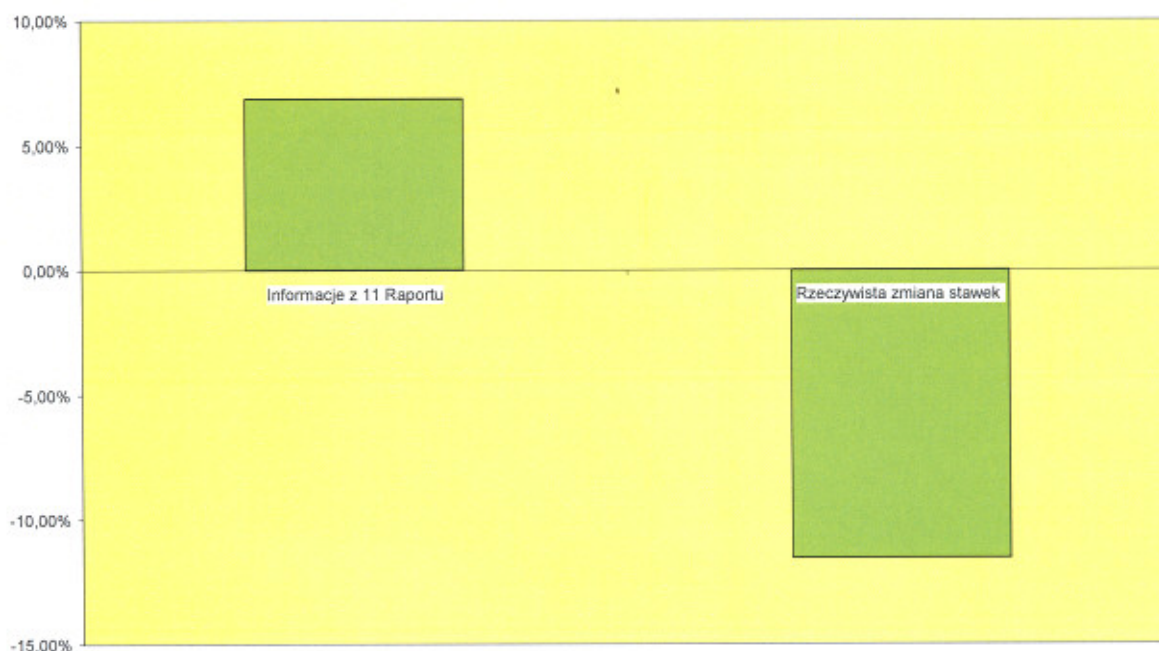
Stawka „w szczycie”	Lipiec 2004 (w PLN)	Październik 2005 (w PLN)	% obniżki
	0,735	0,65	11,56

Należy zauważyć, iż obniżka ta dokonała się, pomimo iż operator nie posiadał w tym czasie pozycji znaczącej i nie był na niego nałożony obowiązek w zakresie kontroli cen.

Dlatego też niezrozumiałym jest dla PTC fakt, iż z 11 Raportu Implementacyjnego wynika, że stawki te w Polsce wzrosły w badanym okresie. Wytlumaczeniem tego faktu nie jest zmiana kursu walut, ponieważ w Aneksie II Raportu Implementacyjnego (na str. 30) znajduje się informacja, iż przyjęto ten sam kurs w latach 2004 i 2005⁴. Ponieważ dane do 11 Raportu Implementacyjnego podaje Regulator, który następnie weryfikuje roboczą wersję przygotowanego przez KE raportu i są mu znane obniżki MTR, które miały w tym czasie miejsce, powinien on zwrócić uwagę KE na błędy zawarte w Raporcie. W ocenie PTC jest to podstawowy dowód na to, że bezkrytyczne podejście Prezesa UKE do danych z 11 Raportu Implementacyjnego nie jest właściwe.

⁴ "The 2005 exchange rates applied to the non euro-zone countries for 2004"

Zmiana stawek w okresie lipiec 2004/październik 2005

Ponadto, w niektórych krajach obniżka w tym czasie nie następowała. W powoływanej już wcześniej Wielkiej Brytanii stawka MTR (TWA) od września 2004 r. do 31 marca 2006 r. wynosiła 5,63 p/min lub 6,31 p/min. W grudniu 2005 r. Ofcom zdecydował o przedłużeniu kontroli cen od 1 kwietnia 2006r. do 31 marca 2007 r., pozostawiając jednak stawki na niezmiennym poziomie.

A zatem obniżka stawek MTR odbywała się stopniowo i dopiero w okresie czterech lat stawki obniżono o 40%. Polski regulator zamierza zaś w pierwszym półroczu, tj. do końca 2006 r. zredukować stawki o 34,50%, zaś w ciągu następnego roku tj. do końca 2007 r. o ok. 63%.

Przyjęcie danych z 11 Raportu Implementacyjnego, bez umieszczenia go w szerszym kontekście spowodowało, iż Prezes UKE doszedł do wyników, które prezentuje poniższa tabela.

Kraj	T1	T2	T3
Cypr	0,0216	0,0216	0,0216
Finlandia	0,0733	0,0733	0,0733
Szwecja	0,0859	0,0859	0,0859
<i>Best Current Practice</i>	0,0603	0,0603	0,0603
Polska	0,0603	0,0456	0,0380

Do przeliczenia polskich stawek w T2 i T3 na Euro przyjęto kurs z 11 Raportu Implementacyjnego (1E=0,25523 OJ C244/10 F z 4 października 2005).

Niezależnie od faktu, czy metoda „*Best Practice*” jest właściwym sposobem ustalenia stawki zgodnie z nałożonym przez Prezesa UKE obowiązkiem, tj. „w oparciu o ponoszone koszty operatora”, z powyższej tabeli wynika, iż metoda ta została przez Prezesa UKE zastosowana w niewłaściwy sposób. Przyjęcie zasady obniżki stawek do poziomu BCP, tj. obniżenie ich w poszczególnych okresach taryfikacyjnych o ok. 63% - w sytuacji, gdy w przyjętych do porównań krajach nie rozróżnia się stawek „w szczycie” i „poza szczytem” - powoduje, że faktycznie stawki te w okresie taryfikacyjnym T2 i T3 w Polsce będą niższe niż średnia z trzech krajów o najniższych MTR odpowiednio o 24,38% i 36,98%.

W Stanowisku znajduje się stwierdzenie, iż Prezes UKE postawił sobie za cel szybką i efektywną redukcję średniej stawki MTR do poziomu średniej krajów UE, a następnie jej dalszą obniżkę w roku 2007 do poziomu średniej stawki z pięciu, a w roku 2008 do poziomu średniej z trzech krajów UE o najniższych stawkach MTR”. Jeżeli chodzi o szybkość, to PTC zgadza się w pełni, co do określenia przez Prezesa UKE tego tempa obniżki jako szybkiego, a wręcz najszybszego w całej UE. Tego, co znaczy - zdaniem Prezesa UKE - efektywna redukcja Prezes UKE w swoim stanowisku nie określił. Zgodnie z teorią ekonomii „niskie” nie jest jednak tożsame z „efektywnym”.

Ponadto, budzące wątpliwości założenia i przyjęte dane do wyliczeń powodują, że Prezes UKE zamierza na koniec 2007 r. doprowadzić do sytuacji, gdy polskie MTR będą jedynie wyższe niż na Cyprze, a znacznie niższe niż w Finlandii i Szwecji. Należy zauważyć, iż w Szwecji podstawą określania stawek są wyniki modelu kalkulacji kosztów LRIC. Polska i Cypr nie są porównywalnymi krajami. Na Cyprze występuje szczególna sytuacja, gdzie monopolista na rynku telefonii stacjonarnej jest właścicielem monopolisty na rynku komórkowym. W związku z powyższym w przypadku obniżenia stawek MTR nie ma tego negatywnego zjawiska związanego z redystrybucją od jednego podmiotu do innego podmiotu. Zauważa to także Komisja Europejska, która w Aneksie I 11 Raportu Implementacyjnego stwierdza, że (str. 31)

„operator cypryjski ma bardzo niskie MTR, ale jest to spowodowane szczególnymi okolicznościami na rynku”.⁵

Nieprecyzyjne jest użyte przez Prezesa UKE stwierdzenie, iż „zastosowanie się do wytycznych zaprezentowanych w niniejszym stanowisku (stanowisku Prezesa UKE) ułatwi podjęcie przez alternatywnych operatorów decyzji o wejściu na rynek telefonii ruchomej, ułatwi podjęcie działań mających na celu wykorzystanie istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej czy też dostarczy impulsu do inwestycji w rozbudowę własnej sieci”. Nie jest, bowiem sprecyzowany rynek telefonii ruchomej ani działania mające na celu wykorzystanie istniejącej infrastruktury.

Podsumowanie

Zdaniem PTC kwestia ustalania oraz kontroli opłat za usługi zakańczania połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej powinna uwzględniać koszty ponoszone przez operatora, na którego został nałożony obowiązek ustalania opłat w oparciu o ponoszone koszty.

Jednocześnie ustalanie opłat w oparciu o tzw. benchmarki powinno uwzględniać obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa tj. powinno polegać na wzięciu pod uwagę opłat stosowanych na porównywalnych rynkach europejskich, co oznacza, zgodnie ze opinią Komisji Europejskiej, iż wybór krajów powinien być oparty o kryterium porównywalności oraz konkurencyjności, z uwzględnieniem szczegółowego uzasadnienia dokonanego wyboru.

W związku z powyższym PTC przedstawia w załączeniu opracowanie niezależnego podmiotu PriceWaterhouseCoopers w formie raportu pn. *„Mobile Termination Rate and Glide Path”*, w którym zostały szczegółowo przedstawione:

- metodologia ustalania opłat w oparciu o opłaty stosowane na porównywalnych rynkach konkurencyjnych;
- doświadczenia innych krajów europejskich w zakresie ustalania opłat za zakańczanie połączeń głosowych w ruchomych publicznych sieciach telefonicznych;
- opłata za zakończenie połączenia w ruchomej publicznej sieci telefonicznej PTC

⁵ „The Cypriot operator has a very low MTR but this is due to the particular circumstances within a market”

- ścieżkę dojścia „*Glide Path*” do opłaty za zakończenie połączenia w ruchomej publicznej sieci telefonicznej PTC.

Podsumowując, PTC zwraca się z uprzejmą prośbą o uwzględnienie ww. przedstawionych uwag merytorycznych do Stanowiska oraz załączonego raportu w zakresie działań regulacyjnych dotyczących kontroli opłat za zakończenie połączenia w ruchomej publicznej sieci telefonicznej PTC.

Za PTC

Załącznik

Raport „*Mobile Termination Rate and Glide Path*”.